EBÜ’L-ABBÂS AHMED BİN YAHYÂ EŞ-ŞİRÂZÎ

Evliyânın büyüklerinden. Şîrâzlıdır. Ebû Abdullah-ı Hafîf’in (radıyallahü anh) hocasıdır. Hazreti Sehl bin Abdullah, Hazreti Ruveym ve Cüneyd-i Bağdadî hazretleriyle sohbet etti. Dördüncü asrın başlarında vefât etmiştir.

Talebesi Ebû Abdullah-ı Hafîf anlattı: “Bir gece beraber toplanmış idik. Evliyâlık halleriyle ilgili konuşuluyordu. Hocam Ebü’l-Abbas, vecde geldi. Bu sırada orada bulunan çocuklardan biri evine gitmek istediğini bildirdi. Hocam, ocakta yanmakta olan ateşin korlarından iki parça alıp avucunda tuttu ve üzerine gömleğinin yenini çekti. O çocuğa dönerek, “Benimle gel” dedi. Karanlıkta çocuğu evine götürürken, avucundaki ateşin koru elbisenin altında parlıyordu. Bir müddet sonra, kor siyahlaşıp kömürleşince elinden attı. Çocuğu eve teslim ettikten sonra mescide geldi. Sabaha kadar namaz kıldı. Ben hayatımda çok hal sahibi kimseleri gördüm, fakat hocam gibisini hiç görmedim. Hocam, ormanda aslanlar ile konuşurdu.”

Ebü’l-Abbâs (radıyallahü anh) câmide ikâmet ederdi. Hergün yatsı namazının abdesti ile sabah namazını kılardı. Yolculukta dahi hep beyaz elbise giyerdi.

Ebü’l-Abbâs Ahmed bin Yahyâ (radıyallahü anh) kendisi anlatır: “Irak’a gitmeye niyet ettim ve istedim ki, oradaki evliyâları göreyim. Yola çıkmadan önce Hazreti Sehl’i gördüm, “Nereye gitmeye niyetlisiniz?” dedi. “Bağdâd’a gideceğim” deyince, “Benim de ba’zı suallerim var, onları da, sorar mısınız?” dedi. Ben de “Peki” diyerek yola çıktım. Yolda konaklaya konaklaya gidiyordum. Ebû Ya’kûb-ı Nehrecârî’ye geldim. Bir hafta Ebû Ya’kûb’un mescidinin merdiveni altında ikamet ettim. Dışarıya sadece abdest almak için çıkıyordum. Hafta sonunda mescidin kayyımı Ebû Ya’kûb’a gidip, “Mescide bir kimse geldi. Bir haftadır ikamet ediyor. Hiç yemek yemiyor”

demiş. Ebû Ya'kûb da "Git, onun halini ve kim olduğunu araştır" deyince, kayyım gelip durumumuzu araştırıp Ebû Ya'kûb'a, "Şirâz'ın ileri gelen evliyâlarından Ebü'l-Abbas Ahmed, Bağdâd'a gidiyor" demiş. Bunun üzerine Ebû Ya'kûb kalkıp mescide geldi, özür diledi. Bir kimseyi gönderip yiyecek getirmesi için izin istedi. Ben müsaade etmedim. Kalktım pazara gittim. Bir paltom vardı. Onu sattım ve parasıyla yiyecek birşeyler satın aldım. Dostların önüne getirdim. Orada birgün daha kalarak yola çıkmak istedim. Ebû Ya'kûb biraz daha kalmam için ısrar ettiyse de kabûl etmedim. O zaman bir gemi tutup gemiciye, ekmek, et, helva teslim edip, "Ona ne gibi hizmet gerekiyorsa yerine getir. Sohbetini ganîmet bil" diye tenbîh etmiş. Vedalaştık. Gemici çok izzet ikram etti. Yemek vakti gelince önüme yemekleri getirdi. Ona "Bunlar neredendir? Kim, kim için gönderdi?" dedim. Gemici de, "Sizin içindir. Ebû Ya'kûb'un emri böyledir" dedi. Ben de "Başka var mı? Varsa onları da getir" dedim. Diğer yiyecekler de geldi. Gemide ne kadar kimse varsa hepsinin gelmesini söyledim ve bütün yiyecekleri onlara verdim. Yolculuk boyunca hiç yemek yemedim. Bundan onbeş gün sonra Bağdâd'a ulaştım. Bağdâd'a geldiğimde, gemiciler halka, "Bizim aramızdan yanınıza, yemeyen, içmeyen, melek sûretli, çok kıymetli bir kimse geldi" demişler. Bağdadlılar etrâfıma toplandılar. Çok ikramlarda bulundular. Onlara "Cüneyd-i Bağdadî, Ruveym bin Ahmed ve diğer büyük zâtları görmeye geldim. Onlar nerede otururlar?" dedim. Önce Ruveym'e (radıyallahü anh) gittim. Selâm verdim. O da çok iltifâtlarda bulundu ve "Suallerinizi sorunuz" dedi. Suallerimi sordum. Cevap vermeden önce, "Cüneyd hazretlerine gittiniz mi?" dedi. "Gitmedim" deyince, "Önce ona gidiniz, sonra buraya bekleriz" dedi. Yanından ayrılıp, Hazreti Cüneyd'in yanına geldim. Suallerimi sordum. Cevaplarını bir kâğıda yazdı. Sonra Ruveym bin Ahmed'in yanına geldim. Hazreti Cüneyd'in verdiği cevapları okumak isteyince, "Cevapları okumayınız. Sualleri okuyunuz" dedi. Okudum. Suallere ayrı ayrı cevap verdi. Verdiği cevaplar aynen Hazreti Cüneyd'in cevapları gibi idi. Onlarla bir müddet görüştükten sonra Şirâz'a geldim. Sehl'in yanına gittiğimde, onu kendinden geçmiş, baygın bir halde buldum. "Bu ne haldir?" diye etrâftakilere sorduğumda, "Bir kimse buradan geçerken bir âyet-i kerîme okudu. Hazreti Sehl bunu işitince bu hâle geldi" dediler. Biraz başında bekledik. Kendisine geldiğinde, suallerin cevaplarını söyledim. "Bundan daha iyisi olamazdı" diye cevap verdi.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Sîret-i İbn-i Hafîf, sh. 129

2) Nefehât-ül-Üns, sh. 194